

mindelighed, er det ubilligt ikke at tage Hensyn til de Enkelte, som kunne være forbigaaede. Vi maae jo huske paa, at der ikke var nogen høiere Domstol at appellere til, men det var givet i Erstatningscommissionens Haand at handle efter eget Forborgtbestindende, og det Slags Sager kan ikke altid afgjøres saaledes i et Dieblit eller med et Pennestrøg. Jeg haaber saameget mere, at det ærede Thing vil vedtage dette Ændringsforslag, som man maa antage, at Erstatningskravene med Hensyn til de Tab, der ere tilspiede os af Tydsterne, hermed omtrent ville være afsluttede, og som det under Forhandlingerne om Høgtjøslerne til den danske Armee viste sig, at Fleertallet af Thinget ønskede, at Byrberne maatte blive ligeligt fordeelte. Vi maae huske paa, at det ikke er Nok, at vi sidde hjemme bag Kaffeelovnen og tale om Patriotisme eller Fædrelandsførlighed, naar vi ikke bag efter ville tage Deel i de Byrder, som udkræves til Fædrelands Forsvar. Jeg skal ikke gaae videre ind paa denne Sag, men haaber, at det ærede Thing vil vedtage Forslaget, da det, som sagt, ikke er nogen stor Sum, hvorom her er Tale.

Morf: Det Forslag, jeg vil tillade mig at understøtte med et Par Ord, er det, jeg allerede talte om ved Sagens første Behandling, nemlig det, der findes opført i Betænkningen Nr. 44, hvortil der er stillet Forslag af Udvalgets Fleertal under Nr. 7, om et Andragende fra enbeel Beboere af Kolbt By, som foreslaaes henviist til Finanzministeren. Jeg maa, ligesom det ærede Medlem for Frederiksborg Amt (Abler), tilstaae, at det ved første Behandling var maaskee i og for sig mindre vigtigt, at man gif saaa vidtløftigt ind paa en Detailfremstilling af Sagens Sammenhæng, da der jo ikke fandt nogen enkeltviis Afstemning Sted dengang over Summerne; thi det gjør, at man nu denne Gang trykker sig ved at gjentage en saaa vidtløftig Fremstilling, medens vi alligevel kunne have nogen Tvivl om, hvorvidt de ærede Medlemmer rigtigt er indre sig Sammenhængen. Jeg skal imidlertid ikke, idetmindste ikke paa Sagens nuværende Stadium, indlade mig paa en saadan ubørlig Fremstilling, idet det dog er muligt,

da netop dette Tilfælde blev saaa meget omtalt sidste Gang, at de ærede Medlemmer allerede ville have staaende klart for dem, at det i Virkeligheden kun er paa Grund af en urigtig Postering i de Vedkommendes Opgivelse af deres lidte Krigsskade, at de Intet have faaet godtgjort af Erstatningscommissionen for den Skade, som de lede under den østerrigste Fremrykken den 12te og 13de Marts. Som jeg dengang oplyste, havde de opført deres samlede Skade paa en særskilt Liste, og derved vare de af Erstatningscommissionen blevne henviste til de saakaldte blandede Krav, der ikke godtgjordes, medens den store Part af de paa denne Liste Opførte vare af det Slags, som, naar de havde været opførte under den rigtige Rubrik, altid af Erstatningscommissionen erkjendtes for at være liquid, at være erstatningsgylbig, naar selve Skaden forholdt sig rigtig, hvad der forøvrigt her tilstrækkeligt er beviist. Jeg mener derfor, at jeg behøver ikke nu nyere at gaae ind i Detaillen af selve Sagen, og jeg vil ligeoverfor det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds (Abler), som ganske i Almindelighed ønsker det Slags Sager afviste, tillade mig at gjøre den Bemærkning, at jeg virkelig ikke synes, at der er nogen rigtig Slutningsammenhæng i den Mening, han har udtalt, at netop fordi man i denne Lov har søgt at afvise en Appel til Domstolene, skulde man ogsaa her i Thinget lade Erstatningscommissionens Afgjørelser blive staaende, thi det synes mig, at netop det, at der ingen Appel er ad den ordinaire, legale Vej, maae gjøre, at Thinget, naar det ved at see Andragendet dog virkelig kommer til den Erkjendelse, at en Feil er begaaet, maa være dobbelt omhyggeligt og dobbelt opfordret til at repræstere Bølpbet. Det ærede Medlem siger, at vi skulle ikke stille os op som Overdommere over selve Erstatningscommissionen, men naar vi ikke ville have nogen anden Overdommer, naar vi ikke ville have Domstolen, som er den rette og ordinaire Overdommer, saa kunne vi dog heller ikke berolige os med, at en ganske enkelt Commission, der, som det dog er almindelig bekjendt, har med stor Hurtighed behandlet sine Sager, skulde tages for saaa useilbarlig, at vi slet ikke skulle see paa